

„Europa za Krista!“

Möllwaldplatz 5
A-1040 Wien
Tel: +43/1/2749898
office@europe4christ.net
www.europe4christ.net

Dragi prijatelji,

u našem su prethodnu Pismu za Europu neznanje, pasivnost i pogrješno protumačena snošljivost (tolerancija) tihe većine prikazani kao uzroci pogibeljnih zastranjenja u društvu.

Svega nekoliko dana prije toga, najpoznatiji je škotski ravnatelj i skladatelj, James MacMillan, progovorio upravo o tome. U svome govoru prigodom 30. obljetnice obnavljanja *Sandford St. Martin Trusta* u Londonu, digao je glas protiv "neznanjem-pokretana neprijateljstva spram vjere". Ovdje donosimo ulomke toga inventivna i odvažna teksta, kojega u cijelosti možete pročitati na www.sandfordawards.org.uk.

Želimo podići svoj glas kao kršćani – mnogi drugi to čine nadasve glasno i učinkovito!

A Europi je potrebna naša molitva koji nas ujedinjuje u toj nakani.

Želimo započeti ovu Novu godinu moleći i djelujući s obnovljenim žarom!

Vaša Ekipa Europe za Krista!

- * - *

Pluralizam ugrožen posvjetovnjačenom elitom?

kritične opaske Jamesa MacMillana

Raspravljanje o vjeri u posljednje je vrijeme postalo uvelike polarizirano i fracionaško. Postupak posvjetovnjačenja u europskim društvima doveo je do trijumfalistične pretpostavke kako su rat dobile sile velikog svjetovnjačkog plana. Međutim, povijest ima neugodan običaj prišuljati se i zaskočiti one sigurne i uvjerene. Vjera nikako nije razmrvljena u komadiće, kako su se neki nadali. Na iznenađujuće je nove načine prisutna u našem tekućem kulturnom diskursu.

Je li, dakle, naša kultura digla ruke od vjere? Očigledno ne. Štoviše, oštrina tona i žestina glasova sudionikâ ateističnih kampanji mogla bi se protumačiti kao sve više očajem i panikom obilježeno priznanje kako vjera jest i kako će – bilo kako bilo – nastaviti biti konstantom u priči čovječanstva o samome sebi. Sudionici ateističnih kampanji, za razliku od zagovornikâ načela "živi i pusti živjeti", podižu svoj glas jer uviđaju kako gube; plan uspostave usko svjetovna "pravovjerja" propada.

Zasad su, međutim, ti sudionici kampanji imali prilično odane i nadasve moćne saveznike u medijima, ali je izazov što ga oni postavljaju vjeri razmjerno slab, budući da su medijski "napadači" većinom slabo upućeni u cilj svojih napada. Oni najglasniji među njima slabo shvaćaju vjeru te uopće nemaju namjeru ukloniti propuste svojih istraživanja. Riječima Madeline Bunting u nedavno objavljenu članku u *Guardianu*:

“Neznanje je medijâ, do određene mjere, očekivano; posrijedi je crta bojišnice između vjernika i skeptična sekularizma, dok većina novinara posjeduje tek slabo razumijevanje složenosti i povijesti teologije koja tvori vjersku predaju, a suosjećanja ili pak zanimanja za istu imaju još daleko manje.”

Ovo ima implikacije po samu narav našega pluralizma. Neznanjem-pokretano neprijateljstvo spram vjere, rašireno među svjetovnom liberalnom elitom, u pogibli je obojiti vrijednosti lišenu “neutralnost” društva na posve bjelodane, koliko i naivne načine. Ono je istovremeno i nepraktično, neprivačno te – usudio bih se reći - opresivno. Istinski osjećaj različitosti, u kojemu se onda može razviti pravi pluralizam, pod prijetnjom je srozavanja na najniži mogući zajednički nazivnik jednoobraznosti i konformizma, gdje će se svaka nesvjetovnjačka intervencija po definiciji gledati kao nešto što dijeli društvo. (...)

Godine 2005. anketa što ju je proveo *YouGov* sadržala je pitanje: “Smatrate li se religioznom osobom?” Iako je 71% opće javnosti odgovorilo “da”, svega je 21% TV-industrije bilo jednako pozitivno nastrojeno. Ako to vrijedi za TV-industriju, možete biti sigurni kako isto vrijedi i za elitu iz područja umjetnosti, kulture i ostalih medija. To su ljudi koji razgovaraju isključivo međusobno, dok su sebe jednostavno uvjerali kako ostatak zemlje misli poput njih. No, varaju se.

Postoji obilje pojedinačnih dokaza u prilog činjenici kako religiozni ljudi na ovome svijetu osjećaju nelagodu. Suočeni su s neznanjem i predrasudama s obzirom na svoja uvjerenja, jer, biti religiozan, prema novoj, svjetovnoj, liberalnoj “pravovjernosti”, znači biti reakcionaran, prijetvoran i uskogrudan. Samodopadno neznanje, nevjerojatno prepojednostavljenje i iskrivljavanje koje prolazi pod analitično shvaćanje religije, uvriježeno je intelektualno stajalište. Kakav most izgraditi prema ovakvu dragocjenu, a introvertiranu okruženju? Bila bi prava katastrofa kada bi svjetovnjački liberali ostali prepušteni svojoj sve većoj neliberalnosti. Demokracija koju se grade braniti ne bi preživjela to brisanje duhovne perspektive iz poprišta javnosti. Most trebaju izgraditi kršćani i ostali, čvrstim otporom prema sve agresivnijim pokušajima utišavanja njihovih glasova. Moraju nastaviti govoriti istinu sili, izražavajući svoje uvide i stvaralaštvo na temelju pouzdana razumijevanja vlastitih tradicija i uvjerenja. Tako će rasprava biti iskrena i upućena, a most sagrađen na sigurnim temeljima.